

זיו הפרשה

יוצא לאור ע"י
מרכז היכל הקודש
הסידי ברסלב
 בנשיאות
ב"ק מרז' מוהרא"ש שליט"א
וויליאמסבורג יע"א
 287 העיווארד סט.

פרשת בשלח חמשה עשר בשבט תשע"ג לפ"ק
 הדלקת הנרות 4:50 מוצאי שב"ק 6:19

במשנתו של רבינו הקדוש והנורא מוהר"ן מברסלב ז"ע

זיו המועדים

חמשה עשר בשבט "ראש השנה לאילנות" סגולת היום

תפלה לרפואה נתקבל ביותר בט"ו בשבט על ידי התפלה שאדם מתפלל ביום הקדוש והנורא הזה ראש השנה לאילנות ומבקש ומתחנן ממנו ית', שיחוס וירחם עליו, וימשיך ברכה בתוך השבעה מינים ושאר כל פירות האילנות שטמון בהם דבר ה', לא יצטרך לשום תרופות גשמיות, אלא ע"י הלחם הבא מחיטה ושעורה, וכן ע"י שאר הפירות, תהיה לו רפואה ברמ"ח איבריו וש"ס"ה גידיו ולא יחלה כלל וכו', כי התפילה שאדם מתפלל ביום הזה מתקבלת ברחמים וברצון, כי הוא ר"ה לאילנות, ואם היו בנ"א יודעים את מעלת היום הזה ומה יכולים לפעול בו, אז היו מנצלים את כל היום לבקש על רפואות הנפש ורפואות הגוף, כי בתוך הפירות מגלגלות נפשות רבות, וכשאדם אוכל אותם בכונה הראויה, אז מתעלים בעילוי אחר עילוי ובאים לתקונם, אשר רק בשביל זה נודמן לו שיאכל פירות אלו, וזו רפואת הנפש, שיש להנפשות רפואה ועליה גדולה, וכן רפואת הגוף, כי בכל פרי מפרי האילנות והצמחים והדשאים, יש בהם סגולות מיוחדות לרפואת האדם, וכשאדם אוזן בדבר השם, היינו בתפלה ובקשה, שמבקש ומתפלל ביום הקדוש והנורא הזה ר"ה לאילנות שתומשך לגופו רפואה גשמית, ע"י פירות האילן והצמחים והדשאים, אז לא יצטרך לשום תרופות גשמיות מרופאים כלשהם, כי רפואתו תהיה רק ע"י לחם ומים ושאר פירות האילן, הצמחים והדשאים, אשרי מי שמתפלל את היום הקדוש והנורא הזה בתפלה ובקשה, ויטעם מכל פירות האילן והצמחים והדשאים, ויברך עליהם בכונה גדולה, ואז תומשך עליו רפואת הנפש ורפואת הגוף.

אתרוג מהודר
 מנהג צדיקים לבקש אז על אתרוג מהודר שיזכה בהג הסכות לקיים את מצוותיו יתב' בשלימות באתרוג מהודר.

מצות לפסח

כן יש מנהג צדיקים לבקש אז על מצות כשרות, שלא יהיה בהן חשש חמץ, ושתהינה כשרות בתכלית.

זיו הפרשה

המלכיות נקראו על שם מצרים על שם שהם מצירות לישראל.

ולכן כל בר ישראל שעוברים עליו צרות ויסורים ומרידות ודחוקות, אומר לו הצדיק האמת בחינת משה: "אל תירא" אלא התייצב וראה את ישועת השם יתברך אשר יעשה עמך היום, אם תלך בעצה הזו שאין לך רק היום הזה, אז תהיה בטוח אשר כל הצרות שראית מאלו שמצרים לך, כבר לא תראה אותם לעולם, כי מי שמרגיל את עצמו לילך בדרך זו אז נגאל מכל צרותיו. וזו עצה נוראה ונפלאה עד מאד, והבן למעשה.

(זאת התורה)

שלא יסתכל על הרהורים המבלבלים אותו ואזי יתבטלו ממילא

ויבואו בני ישראל בתוך הים כיבשה (שמות יד - כב)
 על פי מה שכתב רבינו בליקוטי מוהר"ן (ח"א סי' ע"ב) בענין המחשבות שמבלבלת בני אדם, כי להינצל מהם, הוא שלא יסתכל עליהם ואזי יתבטלו. וזה בחינת קריעת ים סוף, היינו פְּשָׁמִים הזדונים מתגברים ח"ו, שהם בחינת הרהורים רבים ובלבולים וכו', שהם בחינת מצולות ים ואין מקום לברוח לא לפנים ולא לאחור ולא משום צד, שאז הנפש ישראלית בצרה ובמצוקה גדולה וכו', אזי אין תקנה כי אם שייסיח דעתו ולא יסתכל לאחוריו כלל, רק יזדרז כגבור לרוץ אורח לעבור על כל המחשבות והבלבולים ולילך בדרך שהוא עוסק בו בתורה ותפלה וכו', ולא יסתכל לאחוריו כלל כנ"ל רק יעשה את שלו כנ"ל. וזהו בחינת דַּבָּר אל בני ישראל ויסעו (שמות יד טו), שילכו לדרכם ויקפצו לתוך הים ולא יחשבו ולא יסתכלו לאחוריהם כלל, וכן עשו שקפץ נחשון לתוך הים ואחוריו כל ישראל והלכו בים עד חטמם, כמו שאמרו רז"ל, היינו שלא הסתכלו על המים השוטפים מים הזידונים בחינת מצולת ים שהם הבלבולים והרהורים הרעים והמחשבות רבות המבלבלות אותם בעבודתם, ובפרט בתפלתם, רק קפצו לתוך המצולות ים והלכו לבטח דרכם ועסקו בעבודתם בתורה ותפלה וכו' בתוך התגברות שאון גלי הים שהם המחשבות והבלבולים ולא הסתכלו לאחוריהם כלל, רק עשו את שלהם ובודאי כל מה שהתגברו לבלי להסתכל עליהם ולילך בתוכם בודאי התגברו המצולות ים כנגדם יותר

אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו

ויאמר משה אל העם אל תראו התייצבו וראו את ישועת הוי"ה אשר יעשה לכם היום, כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. ויש לומר, על פי המבואר בדברי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ערב) על הפסוק (תהלים צה) "היום אם בקולו תשמעו", זה כלל גדול בעבודת השם יתברך, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרכותו, צריך שלא יחשוב מיום לחבירו, וכן בעבודתו ית' לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה, כי כשרוצין להיכנס בעבודת השי"ת, נדמה להאדם כאילו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לישא משא כבד כזו אבל כשיחשוב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל, וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום, לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה ובכח כראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי וזה "היום אם בקולו תשמעו", "היום" דייקא, כי אם אדם רק חושב מהיום הזה אז הוא יכול לקחת על עצמו כל העבודות שבעולם, ורק על ידי זה נפטר מכל צרותיו.

והנה חכמינו הק' אמרו (סנהדרין צח). שרבי יהושע בן לוי שאל את משיח, אימתי קאתי מר, אמר לו היום, וכשפגש את אליהו הנביא, אמר לו רבי יהושע בן לוי, למה אמר לי משיח שיבוא היום, ענה ואמר לו, הוא אמר לך 'היום' — אם בקולו תשמעו, אם ישמעו בקולו יתברך אז יבוא. וגילה מוהר"ן ז"ל (ליקוטי הלכות מתנה הלכה ה' אות מו) אם ירגיל אדם את עצמו ללכת עם הגילוי הזה שגילה לנו רבינו ז"ל שאדם צריך לדעת שאין לו רק היום הזה, אז נגאל מכל צרותיו.

וזה ויאמר משה אל העם אל תראו התייצבו וראו את ישועת הוי"ה אשר יעשה לכם היום, היינו אם תלכו בגילוי זה שאין לכם רק היום הזה, אז תראו ישועת הוי"ה אשר יעשה עמכם, כי אשר ראיתם את מצרים היום שרודפים אתכם ומציקים לכם, זה רק היום הזה, ואם תתחזקו ביום הזה דייקא, אזי לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. ודבר זה סובב על כל בר ישראל, כי חכמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה פרשה יג, סימן ד) כל

די הרה"ח

לקט שיחות וסיפורים מאנשי שלומינו אשר היארציט שלהם חל בימים הקרובים

הרה"ח ר' משה משענסטכאווער ולה"ה (גלידמאן) - י"ט שבט תש"ז

א. הרה"ח ר' משה ב"ר חיים ראובן ז"ל הי' התן הרה"ח ר' אהרן קובליטשער ז"ל וניסו של הרה"ח ר' לוי יצחק ז"ל.

דרכו הי' שישב באיזה ביהמ"ד צנוע ולמד שם בהתמדה גדולה מאד, וכן התבודד הרבה להתפלל להשי' וככה עבד עבודתו בקודש כל השבוע, ובכל יום חמישי הלך אל הרחוב הגדול, שיש שם ההגיונות והלך בצד א' של הרחוב מהנות לחנות עד סוף הרחוב, ושוב הלך בצד השני מהנות לחנות עד שחזר לתחילת הרחוב, והי' אומר בכל חנות "צדקה לכבוד שבת", ומי שנתן לו צדקה הודה לו, ומי שלא נתן לו הודה לו ג"כ, והוסיף ואמר לו: "דו ביסט נישט מיין פאסטער" והלך לו, ולא הסתכל על הכיוונות שביזוהו, והנה בהנות אחת הי' הבעה"ב איש רע ובליעל, ובכל שבוע כשהוא רק ניגש להחנות כבר הקדימו הבעה"ב עם שלל של קללות ובזיונות, והוא בתמימות ענה לו "יישר כח, איר זייט נישט מיין פאסטער", פע"א כבר לא הי' יכול הבעה"ב להתאפק ושאלו: מה זה שאתה אומר לי בכל שבוע: "יישר כח, איר זייט נישט מיין פאסטער"? ענה ואמר לו: "לעולם האב איך געלט, נאר וואס דען? השי"ת האט דאס צוטיילט צווישן מענטשן, און איך צוליב מיינע עוונות דארף איך גיין דאס קלייבן פון זיי, ומי שאינו נותן לי סימן שאין כספי מונח אצלו, פונקט ווי מען קען נישט האבין קיין מענות צום פאסטער (פאסט-טרעגער) פון איין אנדערין געניגט, דאס: "ברענגט מיר א בריעף", אזוי קען מען נישט האבין קיין מענות צו א מענטש וואס וויל מיר נישט געבן קיין צדקה ווייל מסתמא איז מיין געלט נישט ביי דיר!..."

וע"כ אמר לו - הנני אומר: "יישר כח, איר זייט נישט מיין פאסטער".

והוא אמרו בתמימות ובפשיטות בזה עד שנתהפך לב בעל ההנות ובכל יום חמישי כבר עמד בדלת וחיכה על ביאתו, ונתן לו סכום הגון לצדקה.

ב. וקצת לשער מעוצם עבודת ד' שלו: הנה כשנתקרב הרה"ח ר' אפרים מפשעדיבורו ז"ל - שהי' מחשבוני אנשי שלומינו גאון עולם ובעל מדות נפלא ועניו ושפל בעיני עצמו לגמרי - שאלוהו למה אינו הולך אל צדיקי הדור (לעבעדיגע רבי'ם) ענה ואמר בפחד וברעדה: הם ושלו' הם ושלו'! ווער זאגט: איך גיי נישט? איך גיי יא! איך גיי צו ר' יונה'ן צו ר' משה'ן און צו נאך גוטע אידן, והזכיר עוד שמות של אנשי עובדי השם - וכוננתו הי': כי הוא אם עובד ד' אמיתי בהפלגה ומקושר לצדיקים אמיתיים לגמרי הרי הוא בעצמו גוטער איד אף אם בחיצוניות אינו נראה כמו רבי וכו', וכמפורש בליקוה"ל ה"ל ש"לוחין ה"ל' אות ר"ב - ור' משה דנקט כוונתו על הרה"ח ר' משה משענסטכאווער ז"ל.

ג. הנה ר' משה ז"ל זכה לעלות מרוסלאנד לארץ ישראל בין שני המלחמות כשהי' סוגר לגמרי גמרי ופעל זאת ע"י עוצם ריבוי תפלתו - ואמונתו ככה רבינו הקדוש ז"ל, וגופא דעובדא חכי הוה: כי מאד רצה לעלות לא"י, והקאמעניסטן הרשעים לא נתנו לשום בר ישראל' רשות לצאת מארצם, אבל הוא הלך בכל יום לציון רביז"ל והרבה שם בתפלה, עד שפעם אחד התאזר בגבורה, והכניס בקשתו להממשלה, שהוא רוצה לעזוב את המדינה, והקב"ה סיבב שתומי' קראו לו ושאלוהו מפני מה הוא רוצה לעזוב את המדינה, ואמר להם: היות שהוא איש אמת, ואינו רוצה לעבור על חוקי המדינה ויען שאביו צוה לו צוואה שבאם יצטרך כסף שילך מבית לבית ויקבץ נדבות והיות שלפי חוקי מדינתם אסור לעשות כדבר הזה והוא הרי אינו יכול להפר צוואת אביו על כן מבקש רשות לצאת... ופלא על גבי פלא שדבריו נכנסו בלב הפקידים ונתנו לו רשות לצאת וככה הגיע לארץ ישראל. וכך זה זכה מרוב אמונת חכמים שהי' לו רביז"ל שבזה שיבא בכל יום לציונו הק' יראה ניסים נגלים. וכך הוה!

ד. וסיפר הרה"ח ר' לוי יצחק ז"ל כי תיכף ומיד אחר פטירת גיסו ר' משה ז"ל ראוהו בחלום, ושאלו: משה, וואס הערט זיך עפעס אויבן? והשיבו: דעם רבינס זאך, אז מען נעמט עם מיט איין אמת, איז דאס דא אויבן זייער חשוב!! :.

והיו אנשי חזורים לאמא דיבור זה, כי אשרי החוקק היטב בדעתו, אשר כל פרט ופרט מעסקי רביז"ל, בלימוד הספרים הק', וקיום העצות הק' ללמוד תורה בשקידה רבה, ולפרש שיחתו תמיד לפניו ית', ולהתפלל ככוונה, להחיות א"ע בכל תיבה מתיבת התפלה ועם כל קודה מכל מצוה, אז עם איז מיט איין אמת איז דאס זייער חשוב!

הרה"ח שמואל מרדכי ב"ר צבי ארי' קארנבלים ולה"ה - מ"ז שבט

איתא בליקו"מ ה"א סי כ"א כשהמוחין הם בצמצום צריכים לצעוק הרבה אל השי"ת, ודבר זה קשה מאד לעשות בין אנשים, והעצה ע"ז הוא לייך למקום שאין שם איש ולצעוק קולות אליו ית' ולבקש ממנו ית' עד שיזכה לטהרת המוחין. וכן איתא בליקו"מ ה"א סי ל"ז בכדי לתקן פגם הדעת צריכים לצעוק ע' קלין וע"י שצועק בקול קולות בינו לבין קונו נטהר לו המוח. וכך נהגו כל תלמידי רבינו ז"ל שצעקו שבועים קלין לפניו ית'.

וזכורני שפע"א כשהייתי בירושלים, ופתאום שמעתי שא' צועק במרתף קול קולות, ועד היום אני זוכר את הניגון שהי' שר: "שמואל מרדכי, שמואל מרדכי, יגיע הזמן שתצטרך לצאת מזה העולם" - והזר על זה כמה וכמה פעמים: "שמואל מרדכי תזכיר לעצמך שיוגיע היום שתצטרך לצאת מזה העולם ומה תאמר לפני ית'! שמואל מרדכי, שמואל מרדכי, מה יהי' אתך, עוד מעט יוליכו אותך לקבר, מה תעשה שמה, תהי' לבד, והכל יעזבו אותך, יכמו אותך עם עפר, ומי ירחם עליך" "שמואל מרדכי, זכור תזכור אל מי אתה מקורב אל רבי כזה שיכול לחזק ולעורר ולשמה אותך למה אינך שומע בקולו" וכך הי' הזר בניגון המעורר מאד מאד, ובכל פעם הזר על השם שלו, וזה הי' מעורר מאד לכל מי ששמע את קולו, ועד היום קלינגט עם נאך אין די אויערן הקול נוכדאיתא בחיי"מ סי תמ"ג-ג לדבר הרבה לעצמו מהתכלית וכן דיבורי התחזקות.

ורציתי מאד לראות יהודי זה, והמתנתי לו, והוא המשיך בהתבודדותו וכו', ומאד נתעוררתי מזה, למחרת בקשתי מאחד שיראה לי את היהודי בשם "שמואל מרדכי", וראיתיו, יהודי תמים וכו'. ושאלתי: מה פרנסתו, ואמר לי: שיש לו חנות עם סחורה, ולי הי' זה לראות אז מה זה להיות אחד מאנשי רבינו ז"ל המתבודד בינו לבין קונו והולך במקו פנוי לשוה את כל אשר עם לבבו להשי"ת, ולצעוק ולבקש רחמים ותחנונים.

ב) דרכו הי' לגנוב' בכל יום שעה להתבודדות, והי' נכנס למרתף של הביהמ"ד במאה שערים ולסגור א"ע שם, ושעה אחת הי' יושב וצועק אל הקב"ה ושופך לפניו ית' את כל לבו.

פעם אחת נזדמן לשמוע איך שצועק על קולות ממש, והי' מונה וסופר באידיש איינס אוי, צוויי אוי, דריי אוי, וכך המשיך לצעוק ולא הי' מתפעל ומתבייש משום אחד, ומאד הי' נראה (זייער גיפאליק) איך שרוצה לקיים את דיבורו של רביז"ל לצעוק ע' קלין בתמימות ובפשיטות נמורה.

אשרי ההולך ובורח רק אליו ית' ושופך את כל לבו בינו לבין קונו, אז כבר לא יבלבל אותו כל העבר עליו עד הנה, והכל יתהפך לטובה.

ג) ודרכו הי' שבכל יום חמישי כיתת את רגליו לייך מבחב"ג לבהב"ג, ומהנות לחנות ובקש: א נדבה אויף שבת", והרבה מאד נתנו לו, אבל גם הי' לו המון בזיונות, כי אמרו לו: "הרי יש לך חנות, ואתה סוחר, ואיך אתה אינך מתבייש לאסוף כסף, צדקה אויף שבת", כי חשבו שהוא לוקח את זה לעצמו, אבל באמת הוא בעצמו לא הי' צריך לכל זה, כי הי' מתפרנס מחנותו, רק הי' לו רשימה ארוכה של עניים שהי' מחלק להם בהצנע גדול את כל מה שאסף, ונתן להם ביום שישי לכבוד שבת קודש, והוא לא ענה בשום פעם להאנשים שבזו אותו (ליקו"מ שיחות וסיפורים תשס"ד - צה).

אשרי מי שזוכה לבלות ימיו בזה העולם בטוב, ועושה חסד לעצמו לזכות את נשמתו בהמון דיבורי תורה ותפלה, ומיישב א"ע תמיד עמו ית', ועושה חסד עם אחרים, ונזהר מלצער שום בר ישראל, אשרי לו ואשרי חלקו.

לזכר עולם יהי צדיק

ביום חמשה עשר בשבט הל' היארציט' מפאר אנ"ש בפולין ה"ה הרה"ח ר' מרדכי סאקאלאווער ולה"ה, ומבחיורי תלמידי הרה"ק ר' אברהם ב"ר נתמן זצ"ל, הי' מופלג בתורה ושימש כדיין, ונתעלה בעבודת ד' לאמא בדרך רביז"ל - שמו הוא הרב ר' מרדכי מנחם נפתלי ב"ר יחזקאל זל"ה - יהא זכרו ברוך!! : [נקצרנו בתולדותיו בשביל חוסר המקום ועוד חזון למועד להאריך]

תיקון חטא אדם הראשון וכו' סגולה לבקש פרנסה בניקל

היום הזה מסוגל לתיקון חטא אדם הראשון שאכל מעץ הדעת טוב ורע, שמשם נמשכת הגאות באדם, כי החטא היה ע"י הנחש הקדמוני, שהסיתם לאכול מפרי העץ, ואמר (בראשית ג, ה) והייתם כאלקים יודעי טוב ורע, שמשם נמשכים כל הצרות והיסורים העניית והדחקות לאדם, כי נתקללה האדמה בעבורו,

וכתיב (שם יז, יט) בעצבון נתאלכנה כל ימי חייו, וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה, בזעת אפך תאכל לחם וגו', כי כל הצרות והיסורים והעניית והדחקות באים רק מחמת הגאות והישות שיש באדם, ועכשיו בחמשה עשר בשבט "ראש השנה לאילנות" ראוי לאדם לבקש ולהתחנן ממנו ית' שיחוס וירחם עליו ומישך עליו פרנסה בניקל, וימחול לו על כל עוונותיו שחטא ופגם כל השנה, ועי' יכול לתקן את הקללה שנתקלה בה אדם - בזעת אפך תאכל לחם, שהם כלל היגיעות והטרחות שאדם צריך להתייגע ולטרוח, כדי להשיג פרנסתו. ועכשיו בחמשה עשר בשבט "ראש השנה לאילנות" יפתח לו שער הרחמים והרצון והשפיע ויזכה לפרנסה בריוח, ולא יצטרך לבריות כלל.

*

מסוגל לבקש על זיווג הגון

כן מסוגל לבקש או על זיווג טוב "כי האדם עץ השדה (דברים כ, יט) וזה אשר שב"ט עולה כמספר אי"ש, ודרכו של אי"ש לחזור אחר אשה (קידושין ב:).

*

מסוגל להתברך בזש"ק

מסוגל להתברך בזש"ק שהם פירות האילן כי הבנים והבנות הם הפירות של איש ואשה, שהם הדוגמת האילן היחוד השלם הו"ה אדני"י שעולה צ"א, ועי"כ בין ב"ת עם הכולל עולה כמספר פרי"י העי"ץ, שאז הוא הזמן לפעול על בנים, כי על ידי היחוד של אילן זוכים לאמונה ברורה ומוזככת, ועי"ז זוכים לבנים חיים וקיימים.

*

הזמן לבקש על הגאולה העתידה

הזמן לבקש על הגאולה העתידה, שאז יתקיים (ישעי"י יא, ט) כי מלאה הארץ דעה את הו"ה, כי בעת הגלות, אז הדעת בגלות, ובעת הגאולה תהיה הדעת שלימה. ועי"כ עי"ן השד"ה גימטריא דע"ת, ועי"י שלימות הדעת הוא מבטל את כל הספיקות, שמשם הוא הגלות, עי"י עמל"ק העולה ספ"ק, שבא בדרך כלל מגאות, כי מי שזוכה להיות ענו, שפל וסבלן, לו אין שום ספיקות וקושיות ועקמומיות בלב עליו ית', לא כן על ידי הגאולה והישות, הוא מלא קושיות וספיקות עליו יתברך, ולכן מבקשים אז על אתרוג, שהוא ראשי תיבות (תהלים לו, יב) אל ת'בואני ר'גל ג'אווה, וזה מרומז במאמרם ז"ל (ר"ה ב): באחד בשבט ראש השנה לאילן, שהוא עולה בדיוק כמספר 'נפשי' כעפר' לכל תהי"ה. כי אז כשאדם בא אל ביטול אמיניו, שמבטל עצמו מכל וכל, ובא אל הכרה אשר אין בלעדיו ית', אז דיקא זוכה לדעת השלימה, ונגאל מכל צרותיו, וזוכה להלביש עצמו בלבושים יקרים בסוד (ויקרא טז, ג), כתונת בד קודש', העולה במכוין ממש 'בא"ח' שבש"ט ראש השנה לאילן, שאז זוכים להגיע אל מדרגת 'בתשובה שלמה לפניך' ודו"ק.

(ספר ראש השנה לאילנות)

*

ענין אכילת פירות האילן בחמשה עשר בשבט

הקב"ה ברא את כל הפירות ליהנות בהם את בריותיו, ועתיד אדם ליתן את הדין על כל פרי ופרי שראה, ולא אכל מהם (ירושלמי קידושין פ"ד הל"ב), ועל כן עכשיו בט"ו בשבט "ראש השנה לאילנות", שאז דנין את האילנות, ראוי לכל בר ישראל לטעום מכל מיני פירות שמביאים לפניו, ויודה וישבח ויפאר את הבורא ית' שמו על כל החסד חנם שעשה עמנו, שמשדה ואדמה פשוטה שחרש וזרע האדם, צמחו אילנות ודשאים ופירות נפלאים כאלו, ובוה שמשבח ומפאר את הקב"ה בזה יש עילוי להנשמות המגלגלות בתוך פרי האילן וירקות השדה והדשאים, ולכן נהגו לטעום מכל מיני פירות שרק נמצאים בעולם, כי זה שבחו של הקב"ה, שהאדם משבח ומפאר ומהלל אותו מכל פירותיו שברא, כי לא ברא הקב"ה דבר לריק, ואם יש איזה פרי בודאי יש בזה כוונה נוראה באכילתו. (ספר ראש השנה לאילנות)

*

הלימוד מאילנות האין להתחזק בגשמיות וברוחניות

ראו ללמד עצמכם מוסר מהאילנות האלו, אף שעובר עליהם קיץ וחורף, רוחות וגשמים, קור וכפור, חום ושרב, עם כל זאת הם מחזיקים מעמד, ואדרבה גדילים וצומחים ועושים פירות עריבים ומתוקים, כמו כן אף שעוברים עליכם כל מיני צרות ויסורים ומיריות ושפיכות דמים, ואתם סובלים ברוחניות ובגשמיות, ועוברים עליכם כל מיני צער ומכאובים, ובכל פעם נדמה לכם כאילו אבד מנוס ותקוה מכם, וכאילו כבר אף פעם לא יהיה מכם שום דבר, תלמדו עצמכם מהאילן הזה, שבימי החורף אין עליו שום עלים, והוא קפוא ויבש, ונדמה כאילו כבר אף פעם לא יוציא פירות, אלא יתייבש ויפול, עם כל זאת האילן הזה מחזיק מעמד כל החורף בשעה שעוברים עליו גשמים ורוחות, קור וכפור, אעפ"כ הוא עומד איתן, ואינו מתבטל ואח"כ בימות הקיץ מוציא עלים יפים ופירות נחמדים למראה וטעימים למאכל, כמו כן צריך כל אדם לידע, אף שיש לו מצבים מאד קשים בחייו, ומרים לו החיים מאוד, וחושך לו כל ימי חייו, עד שנדמה לו כאילו אבד מנוס ותקוה ממנו עם כל זאת אם יחזק את עצמו, ולא יתבטל בעיני עצמו כלל, אלא יהיה חזק ואמין בכל מה שעובר

זיו המועדים

עליו, ויהיה חזק בדעתו, אז סוף כל סוף יבוא היום שיתפתך הכל לטובה, ויזכה שישתנה מצבו לטובה, ויגדל ויצליח.

(ס' ראש השנה לאילנות קונטרס ט"ו בשבט אות ה')

*

הלימוד מאילנות האין לא להתפעל כשמחרפים ומבזים אותו

הרגילו את עצמכם להיות כמו האילנות האלו, אף שירוקים ובוטטים בהם, וזורקים ומשליכים עליהם

זבל, ושופכים עליהם מים, אעפ"כ הם גדילים וצומחים ומוציאים פירות עריבים ומתוקים, אשר כל אחד הטועם מהם מרגיש בהם כל מיני טעמים עריבים ומתוקים, כמו כן ראו אתם, אף שמחרפים ומבזים ומגדפים אתכם, ועושים לכם צרות ומשפילים אתכם אל תתפעלו משום בריה שבעולם, אלא אתם תמשיכו להיות אנשים טובים, ותעשו טוב וחסד עם כל אחד ואחד, זה ירָאָה שאתם אילנות טובים אילנא דחיי, אילנות הגדלים וצומחים מגן עדן העליון, כי כשאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי לאין סוף ב"ה, והוא בטל ומבוטל בעיני עצמו, ואף שמחרפים ומגדפים ומשפילים אותו, ומדברים עליו כל מיני רעות, עם כל זאת הוא ממשיך לעשות צדקה וחסד לאנשים, זה מגלה שנשמתו היא נשמה טהורה, ומאיר בו אור האין סוף, ועל כן הוא יגדל תמיד וילך מעלה מעלה, לא כן כשאדם נופל ונשבר מזה שמחרפים ומגדפים אותו, זה סימן שאין כח בנשמתו לקבל האורות, וסימן ששרשו אינו בקדושה, ועל כן כל הצדיקים האמיתיים עברו על השביל הזה, שחרפו וגדפו וביישו והשפילו אותם, ועם כל זאת החזיקו מעמד, ובוה נשרשו בשורש העליון, ועל ידי זה גדלו וצמחו והאירו אורות נוראים ונשגבים בעולם, שזה כלל חדושי התורה של כל הצדיקים האמתיים, שהיו בוה העולם והחזיקו מעמד, על אף שהשפילו והשליכו וחלקו עליהם.

(ס' ראש השנה לאילנות, קונטרס ט"ו בשבט אות ו')

*

עוד בענין הנ"ל - עולם הזה גשר צר מאוד

הנה כתיב (דברים כ) כי האדם עץ השדה, היינו האדם נדמה לעץ השדה, ומובא בדברי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן, ח"ב, סימן מח) אשר יש אילן שלוקח לו מאה שנה לגדול, ובודאי עובר על האילן מה שעובר באילון המאה שנה - רוחות, גשמים ושלגים, קור וחום, קיץ וחורף, אעפ"כ לסוף מאה שנה הוא יוצא בכוח גדול מאוד וצומח, ומוציא פירות יפים, וזו התחזקות גדולה מאד לכל אדם, שיתחזק במשך כל ימי חייו, ולא ישבר משום דבר שעובר עליו מרוחות רעות, קור וחום, עליות וירידות, וישתדל להתחזק בכל מיני אופנים שבעולם, כי כך אמר רבינו ז"ל, שהעולם הזה גשר צר מאד, והכלל והעיקר שלא להתפחד כלל, וכשאדם חזק באמונה, אין לו להתפחד משום דבר שבעולם.

(אמרי מוהר"ש ח"ב סימן תרע"ו)

*

יתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר ומהודר

בספר ח"ה לאילנות מביא דברי הבני יששכר, וז"ל, ר"ה לאילן, לא אמר לאילנות כמו באינך, יש לרמוז מה שקבלנו מרבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר יפה ומהודר שיומין השי" בעת המצטרך למצוה, כי הנה זה היום אשר עולה השרף באילנות (רש"י ר"ה י"ד ע"ב ד"ה הואיל), והוא כפי הזכות של כל אחד מישראל, הנה מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה, שיוזמן לו השי" לעת המצטרך את הפרי עץ הדר, והנה תפלתו תעשה פירות, והוא שרמו התנא באומרו לשון יחיד לאילן, להורות על האילן המיוחד המבואר בתורה למצוה.

(ספר בני יששכר מאמרי חדש שבט מאמר ב')

*

תפלה ממוהרנ"ת בט"ו בשבט שיוזכה לכל ד' מינים כשרים ומהודרים

רבונו של עולם... וזכנו לאתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר באמת ומהודר בכל מיני הדור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומהודרים, ונוכה לקיים מצות נטילת ארבע מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדושה ובטהרה גדולה, באהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה. ואזכה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושענות, ולנענע כל הנענועים הקדושים ולהקיף ההקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה, בכונת הלב באמת ובדביקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים, כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים, ואזכה על ידי הנענועים להמשיך הארה מהמוחין שבראש לתוך הששה קצוות, ומשם יהיו נמשכין המוחין לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל, ונוכה להודיע לבני האדם גבורותך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי אמן.

(לקוטי תפילות חלק שני תפילה נז. מובא בספר ראש השנה לאילנות)

*

שירת הים

זהו עוצם מעלת אמירת שירת הים בכל יום בתפילה, כי עי"י שירת הים בשמחה רבה כאילו עובר את הים ביבשה ורואה במפלת שוואיו, נחשב לו כאילו אומר אותו יחד עם משה רבינו, ונמחלין לו עונותיו, בבחינת אז ישיר משה וגו', שר לא נאמר אלא ישיר, שמושה רבינו שר השירה עם כל אחד מישראל בדורות העתידים לבוא. וכששר אותה בשמחה ובאמונה פשוטה איתא בזהר הק' (בשלח קלב): בה שעתא כד שירתא דא איתמר מתעטרא כנסת ישראל בההוא כתר דזמין קב"ה לאעטרא למלאכ משיחא וכו', וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא, זכי למיחמי למלאכ משיחא בתיקוני ההוא כתר וכו'.

(אשר בנחל פ' בשלח שנת תשנח)

זיין געווארנט פון די נע' אסר טע קלים

דער עיקר דאך פון זייער אכטונג געבן נישט נאכגיין די מאדע פון די עקלדיגע גוים וכו', און מכל שפן נישט האבן די טמאנע פלי אין שטוב, אינטערענט וכו', וואס דאס האט שוין ליידער חרוב געמאכט אן א שיעור אידישע שטובער. דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן זאלסט האבן א גליקליך לעבן, און ביידע זאלט עטן טון דעם רצון פון דעם באשעפער, און די שטוב זאל זיך פירן א תורה'דיגע שטוב, מיט אמונה און יראת שמים.

פרייליכקייט ראטעוועט דעם מענטשן פון אלעם

דאס ערשטע זאך זאלסט זען צו זיין זייער פרייליך, און זיך גייטן צו שמחה, אפילו ס'וועט דיר אַנקומען זייער זייער שווער, טו אלעס וואס עס איז מעגליך אבי צו זיין פרייליך, און שטענדיג זאלסטו גיין נאר מיט א שמיכל, און דעמאלסט וועט דיר דיין מחשבה זיין נאר צו טראכטן פון בורא פל עולם, און דאס איז ב'שמחה' די אותיות מחשבה, ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"ב סי' י"א) אז אויב א איד איז פרייליך קען ער דרייען מיט די מחשבה ווי ער וויל. איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ראטעווען פון דעם ים פון די תאוות און שלעכטס וכו', זאלסטו זען נאר זיין פרייליך, וועט דיין מחשבה וועלן נאר טראכטן פון דעם בורא פל עולם.

לא לעיון בשעת התפלה וקריאת התורה

RABBI E.S. SCHIK
1129-42ND STREET
BROOKLYN N.Y. 11219
TEL. (718) 436-5062
FAX. (718) 871-8566

אליעזר שלמה שיק
ר"מ "היכל הקודש"
"הסודי ברסלב"
ע"ש הצ"ק אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
בארץ ובחול
בעזרה יום ו' עשירי לסדר וואר א כ"ט טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ה.. הילך יקר מאד ... נ"י

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האב מיט'ן בורא כל עולמים הילף צו פארן זונטאג אויף ארץ ישראל אויף צוויי שבתים מחזק זיין דארטן די ספרדישע אידן, מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט מקרב זיין די אידן, די פארשאלטענע רשעים האבן זיי דאך ארויסגעריסן פון אידישקייט, און געמאכט פון זיי גוים גמורים וכו' וכו', אבער ווי נישט די טבע פון א ספרדישע איד ציעט זייער שטארק צו אמונה, און קיינער קען זיי נישט מחזק זיין און מקרב זיין, נאר דער הייליגער רבי מיט זיינע טיפע לימודים, איבערדעם איז די גרעסטע מצוה זיך אפצוגעבן מיט זיי, געלויבט דעם בורא כל עולמים שטילערהייט האב איך שוין געמאכט טויזענטער ספרדישע אידן בעלי תשובות וואס זיי קומען יעדעס יאר ראש השנה און אומאן, אזוי ווייט אז היינט זענען זיי מיט און אכציג פראצענט, און די אשכנזים זענען נאר פופצן פראצענט, דאס איז א מצויא, דער וואס איז דארטן זעהט דאס.

איך רעד שוין נישט דאס און יבנאל וואוינען שוין איבער פיר הונדערט משפחות, וואס עס איז כדאי אריינפארן דארטן נאר אנקוקן וואס מען קען טוהן מיט ספרדישע אידן, זיי גייען אלע מיט שטריימל ווייסע זאקן, וואס קיינער וויל דאס נישט גלייבן ביז ער זעהט דאס נישט אליין, און די פרויען נינגיג פראצענט גייען אפגעשארן אינגאנצן, וואס ביי ספרדים איז דאס א זעלטענע זאך, און געלויבט דעם בורא כל עולמים מיר האבן שוין איבער טויזענט קינדער אין תלמוד תורה און אין מידל שולע, קינדערלעך מיט שיינע געגרייזטע פאות, ווער האט געגלייבט אזא זאך דאס און א פלאץ ווי אין יבנאל וואו מען האט מעביר געווען על הדת די צוויי עדות, די תימנער אידן, און די תניסער אידן, דא אין יבנאל איז געווען זייער אושווין רחמנא לישבן רחמנא ליצלן, און דייקא אין דעם פלאץ האט מען אפגעשטעלט אזא שיינע הערליכע קהילה.

איבערדעם זאל מיטגיין מיט זיי, כדי וואס מער מקרב זיין צום הייליגן רבי'ן, אבער איך זאג ארויס בפירוש דאס קיין שום היימישער איד, קיין שום אשכנזישער איד האט נישט צו גיין צו די בחירות הטמאות, מען טוט ממילא גארנישט אויף ביי זיי, דאס איז באוויסט, ווי עס ווערט געברענגט אין דעם הייליגן ספר "יואל משנה" (מאמר שלש שבועות סימן צח; קטז; קמב; קעד; און און נאך אסאך פלעצער, עיין סם).

איבערדעם זאל נישט זיין ביז דיר שווער אויף מיר א קשיא וכו', ווייל מיין כוונה איז וואס מער ספרדישע אידן מקרב צו זיין צום הייליגן רבי'ן, אז זיי זאלן קומען אויף ראש השנה און אומאן.

דער בורא כל עולמים זאל אונז העלפן עז זאל מקוים ווערן כי תעביר ממשלת זון מן הארץ, ותמלך אתה הוא הויה אלוקינו מהרה לבדך על כל מעשית, בהר ציון משכן כבוד. ובירושלים עירך קדש. אמן כן יהי רצון.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שיחות וסיפורים לרגל הלולת הגאון הקדוש מאור עינינו מורינו הרב רבי נתן זי"ע תלמידו המובהק של רביה"ק מוהר"ן זי"ע

המשך (1) פרק א' שמירת הזמן

יט. אמר: רואים כשאזיח בנין בוער באש, וכולם עסוקים לכבות זה בכה וזה בכה, ואח"כ מדברים איך מכבים את זה, ואיך צריכים לכתבות את זה, ואיך כיבו את זה, אבל אף אחד אינו שם על לב, שבתוך הבית והבנין הבער, תלוי הוייגער, שהאש לא נגעה בו, ובין כך המהוגים נעים (די ווייזערלעך רוקען זיך).... וסיום: כמו כן בוער באדם אש הכעס וכו' אש הכבוד וכו' אש התאוות וכו' וכל אחד מדבר איך יכולים לכבות את זה, ומתווכחים, ואף אחד אינו שם על לב שהזויגער תלוי על הקיר, והמהוגים הולכים (דערווייל רוקען זיך די ווייזערס אויפ'ן זויגער), היינו: חבל על הזמן להעבירו בהבל וריק!

כ. פע"א שא"ח: איך מספיק לי היום לחטוף בו כ"כ הרבה טוב? והשיב בפשיטות: אני שומר את זמני ואני מטה כלפי חסד תמיד ודן את כל אחד לכף זכות ודפד"ח. ודיברו אנ"ש דלכאור מה השייכות ביניהם? ויובן היטב עפ"י ש בליקו"מ ד"א סי' פ"ד דבאם מרגיל א"ע לייך תמיד במדת החסד והאהבה אזי נתארך אצלו היום וזוכה לחטוף בכל יום טוב אמיתי ונצחי מאד מאד עי"ש. ולפ"ז באם דן את כל אחד לכף זכות ובורה מכל מיני סכסוכים ומחלוקות וויכוחים ע"ז וזכה לשמור את הזמן, משא"כ כשמכנים א"ע לחפש ולבקש מומי בנ"א ע"ז איך לו זמן כי הרי הוא טרוד מאחרים.

כא. והכלל בזה לפמ"ש בשיחות הר"ן סי' כ"ז להיות בישוב הדעת ומסודר בסדר הגון אז יש הצלחה בה"יום, דכשהוא מבוהל ומבולבל בלי יישוב הדעת וכלי סדר הוא כדרך שמצוי בשריפה ל"ע מרוב בהלה חוטף דלי ומטאטא וכסא שבור וכו' ואת הזהב והכסף וכו' נשאר בפנים אבל כשהוא מיושב ומסודר מוציל את הכסף והזהב והחפצים יקרי ערך, וכמו"כ הוא בכל יום בעזרת שריפה, כי היצה"ר בוער בכל אחד כפי ענינו הן בתאוות רעות והן במחלוקות, ובאם הוא מסודר ומיושב, אזי על אף ריבוי תבערת היצר, הוא חוטף טוב הרבה בכל יום, ומלג ע"ל כל הכלבולים וההפתקאות העוברות עליו ומציל הדברים היקרים שהם כלל לימודי התורה וקיום המצוות, ודו"ו בלי סדר ויישוב הדעת אזי הולך לו כל היום והכל נשרף בהאש הגדולה של היצר, ולכנות לישוב הדעת אמיתי יאזא בשיחות הר"ן סי' רכ"ח הוא ע"י שמרגיל א"ע לדבר עמו ית' וכל דיבור ודיבור להשת"ת הוא הצלחה נצחית, ומציל ומוציא מבהלה ובבלול, ודעתו מתיישבת, וזוכה לשמור את זמנו.

המשך זיו הפרשה

יותר כמו שני אנשים הנלחמים זה עם זה, אבל ישראל - עם קדוש לא הסתכלו על כל זה וקימו עצה הנ"ל להתחזק לבלי להסתכל עליהם כלל רק לילך דרכם הקדש בתוכם בתוך שטיפת הים עד שבאו עד חטמם, ואז כשראה ה' יתברך חזק לבכם שאינם מניחים עבודתם בשום בבלול שבעולם, אזי חמל עליהם ובקע הים מפניהם ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, כי כן הדבר כשמתחזקים בהתחזקות גדול לילך דרכו בתפלתו ועבודתו ולבלי להביט לאחוריו ואינו מסתכל אחריהם כלל, אזי פתאום הם נתבטלים לגמרי ממש כמו הים שנתבטל לפני בני ישראל ונתהפך ליבשה וכנ"ל.

(ספר ליקוטי הלכות יו"ד ש"ח חקן הלכה ד')

גודל התמימות שלו, כמו שמבואר שם. וזה בחינת שירת הים, בחינת חסד ומשפט אשירה, בחינת וישירו בדרכי ה' וכו', שעיקר השירה ע"י שיודעין ומאמינים כי ישרים דרכי ה' משפטיו והנהגותיו יתברך. וזה חסד ומשפט אשירה וכו' אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי וכו' כי תיקון המשפט זוכין ע"י תמימות דיקא כנ"ל, כי ע"י תמימות באמת משיגין, כי הצור תמים פעלו, כי כל דרכיו משפט קל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, שזהו בחינת תיקון המשפט. ועל כן אחר שביעי של פסח שנקרע הים, שהוא בחינת תיקון המשפט. וגם כבר התחילו ימי העומר, שהם בחינת תיקון המשפט כנ"ל, על כן אח"כ היתר החמץ, כי תיקון החמץ ע"י תיקון המשפט שבחינת דרשו משפט אשירו חמוץ וכנ"ל.

(ספר ליקוטי הלכות או"ח ראש חדש הלכה ו')

להשיג הגליון ולהערות: בבית מדרשינו: 287 Heyward St.

Sfas Hanachal 543 Bedford Ave. #235 Brooklyn N.Y. 11211 • ZIVHAHEICHOL@GMAIL.COM - או

הגליון נתנדב לזכות אשר זעליג בן אסתר וז' רבקה שנידל בת שרה יעורר השו"ת שזוכו לרב נחת מכל נצאצאיהם ויהיה ביתם מלא מכל טוב